

פרשת בחקתי

- "ונתתי משכני בתוכם" (כו, יא) - הכף הראשונה במילה "בתוכם" היא בשוא לא בקמץ והוא שוא נע.
- "להפרכם את-בריתי" (כו, טו) - בשני שוואים זה אחר זה בפא ובריש ודינס שהראשון הוא נח והשני הוא נע.
- "את-גאון עזכם" (כו, יט) - הזין דגושה ולכן השוא בה הוא נע.
- "ונשמו דרכיכם" (כו, כב) - גם הכף הראשונה רפויה אע"פ שבאה לאחר שוא נח.
- "והשמותי את-מקדשיכם" (כו, לא) - גם הדלת בשוא (לא בקמץ) והוא נע.
- "כל ימי השמה" (כו, לד) וכן "כל-ימי השמה תשבת" (פסוק לה) - ההא הראשונה של "השמה" בקמץ לבדו והוא חטוף (ולכן נהגה כחולם קצר) בגלל הדגש שבשין שאחריו, והמס ג"כ דגושה. ובמילה "בהשמה" (פסוק מג) הבית בקמץ חטוף כי ההא שאחריה באה בשוא נח (לכן הא זו מופקת - נשמעת במבטא), ובשלושתם המס בדגש במקום כפל המס של "שממה", והא הנקבה שבסופם ללא מפיק.
- "ימקו" (כו, לט) - גם בראש הפסוק וגם בסופו הקוף דגושה בנוסף למס.
- "כל אשר יתן מזמנו" (כו, ט) - הנון בדגש ואצ"ל שאין לומר "ממנה" כמו בראש הפסוק.
- "לא יפדה" (כו, כט) - הפא דגושה לאחר חיריק חסר שהוא תנועה קטנה. מ"מ "חמשת כסף-ערכך" (כו, יט) - השין בלא דגש אע"פ שחסרה יוד לפניו ויוצא לכאורה שהיא לאחר תנועה קטנה, אעפ"כ היות ומצאנו אותה גם מלאה ביוד¹²⁴, נחשב הוא לחיריק מלא¹²⁵ שהוא תנועה גדולה¹²⁶.

¹²⁴ לדוגמא "ונתתם חמישית לפרעה" (בראשית מז, כז).

¹²⁵ כי ניקודו של המספר החלקי שהוא כמו ניקודו של המספר המצטרף לנקבה (שלישית, רביעית וכו'), וכולם (חוץ מששית) בחיריק מלא ורפה לאחר מכן. והיוד היא תמורת הדגש שהיה צ"ל בחמשה כמ"ש למשל מהרי"ץ בחלק הדקדוק במדבר ה, ז בשם מהרי"ב..

¹²⁶ עיין בהערותינו בתחילת פרשת פינחס.